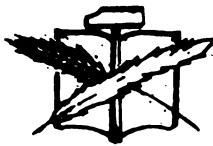

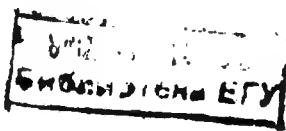
Ριτσαρντ Χοβαννισιαν

Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΡΜΕΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΠΙΦ Αριθμαριαν

SU0220947

57786

Τίτλος πρωτότυπου: The Denial of Genocide:
the Case of the Armenians (1983).

Ελληνική Έκδοση, 1984.

Μετάφραση: Σήφης Κασσεσιάν.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Ρίτσαρντ Χοβαννισιάν είναι καθηγητής της Αρμενικής και Μεσανατολικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο UCLA στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας. Ο Χοβαννισιάν γεννήθηκε στο Τιουλάρε της Καλιφόρνιας και σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Μπέρκλυ. Πήρε το διδακτορικό του δίπλωμα στο UCLA. Τα κύρια έργα του είναι: "Η Αρμενία στο Δρόμο της Ανεξαρτησίας, 1918" (1967), "Η Δημοκρατία της Αρμενίας" (τόμος I, 1971 και τόμος II, 1982) και "Το Αρμενικό Ολοκαύτωμα: Μία Βιβλιογραφία αναφορικά με τις Εκτοπίσεις, τις Σφαγές και τον Διασκορπισμό του Αρμενικού Λαού, 1915-1923" (1980). Το 1981 επιμελήθηκε την έκδοση του βιβλίου "Η Εικόνα των Αρμενίων στην Ιστορία και την Λογοτεχνία". Επίσης ο Χοβαννισιάν έχει δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά 25 άρθρα σχετικά με την σύγχρονη ιστορία του Αρμενικού λαού. Ο καθηγητής Χοβαννισιάν εκπροσωπεί την Πολιτεία της Καλιφόρνιας στην Διτική Διαπολιτειακή Επιτροπή για την Ανώτερη Παιδεία και είναι μέλος του προεδρείου του Ιδρύματος "Αντιμετωπίζοντας την Ιστορία και τους Εαυτούς μας", του Ινστιτούτου για το Ολοκαύτωμα και την Γενοκτονία, του Ινστιτούτου Ερευνών Ζοριάν και του Ιδρύματος 'Ερευνας της Αρμενικής Αρχιτεκτονικής. Τελος, ο καθηγητής Χοβαννισιάν είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής των περιοδικών "Αρμénian Rhetor", "Αραράτ" και "Αρμενολογική Επιθεώρηση του Κολλεγίου Χαΐγκαζιάν" και έχει συμμετάσχει σε πολλές ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές με θέμα την Αρμενία και το Αρμενικό Ζήτημα. Ο καθηγητής Χοβαννισιάν έχει πραγματοποιήσει μελέτες σε πολυάριθμα ιδιωτικά και κρατικά αρχεία και είναι μέλος πολλών επιστημονικών εταιριών.

Ο καθηγητής Ρίτσαρντ Χοβαννισιάν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

Αντιμέτωπο με την παρακμή και τον διαμελισμό του κράτους που κυβερνούσε, το Οθωμανικό κατεστημένο κατέψυγε στο μοναδικό μέσο που του φαίνοταν αποτελεσματικό για την διάσωση και διαιώνιση της εξουσίας του: στην εθνική ομογενοποίηση, στον εκτουρκισμό του κράτους. Ανώδυνη σε πολλές περιπτώσεις (όπως αυτή των Αράβων) και επιτελούμενη ερήμην της Τουρκικής ηγετικής κάστας, η διαδικασία του εκτουρκισμού του Οθωμανικού κράτους στηρίχθηκε σε άλλες περιπτώσεις στην συνειδητή χρήση βίας των Οθωμανών και των διαδόχων τους (Νεοτούρκων και Κεμαλικών), που απέβλεπε στην έξωση, τον εξισλαμισμό (προοίμιο του εκτουρκισμού) και την εξόντωση των αλλόθρησκων και αλλοεθνών στοιχείων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Τα κορυφαία θύματα αυτής της πολιτικής που υιοθέτησε το Τουρκικό κατεστημένο κατά των θρησκευτικών ή εθνικών μειονοτήτων της επικράτειας του υπήρξαν ο Μικρασιατικός Ελληνισμός και οι Αρμένιοι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Μεγαλύτερη σε διαστάσεις, η Αρμενική τραγωδία διέθετε όλα τα χαρακτηριστικά που στοιχειοθετούν μία γενοκτονία. Ενάμιση εκατομμύριο Αρμένιοι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (περισσότεροι από το 50%) θανατώθηκαν ποικιλότροπα στα χρόνια 1915-1923. Είναι πάμπολλες οι μαρτυρίες που υπάρχουν γι' αυτό το φρικτό έγκλημα: Επίσημες διπλωματικές αναφορές, δηλώσεις πολιτικών ηγετών, άρθρα στον τύπο της εποχής, μαρτυρίες αυτοπτών (και ανάμεσα τους πολλών υπηκόων ουδετέρων κρατών)...

Όμως παρά το γεγονός ότι το έγκλημα που διέπραξε ήταν έκδηλο και πασιφανές, η Τουρκία δεν κλήθηκε ποτέ να δώσει λόγο για τις πράξεις της, δεν προέβη ποτέ σε επανορθώσεις προς τον Αρμενικό λαό. Αντίθετα, εκμεταλλευόμενη την πολιτική, στρατιωτική και οικονομική της

σημα. ιε., η Τουρκία επιδιώκει να σβήσει τα ίχνη του μεγάλου της εγκλήματος από την ιστορική μνήμη της ανθρωπότητας και -το άκρον άωτο της θρασύτητας!- να εμφανίσει τον εαυτό της σαν θύμα και τους Αρμενίους σαν θύτες. Άξιοι επίγονοι του Ταλαάτ (στον οποίο έχουν κτίσει περίλαμπρο μαυσαλεό), οι κυβερνήτες της Τουρκίας επιζητούν να μονιμοποιήσουν τα οφέλη που προέκυψαν από την γενοκτονία των Αρμενίων, να απαλεύψουν τους ιστορικούς τίτλους των Αρμενίων στα πατρογονικά τους εδάφη και να διαιωνίσουν την κατοχή από μέρους τους αυτών των εδαφών. Στην παρούσα εργασία του ο καθηγητής της Αρμενικής και Μεσανατολικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο UCLA των ΗΠΑ, Ρίτσαρντ Χοβαννισιάν, κάνει μία σύντομη ανασκόπηση των προσπαθειών της Τουρκίας (από το 1915 ως σήμερα) να παραχαράξει την ιστορία. Η εργασία αυτή του καθηγητού Χοβαννισιάν υπήρξε το αντικείμενο μίας επιστημονικής ανακοίνωσης που έκανε στο Συνέδριο για το Ολοκαύτωμα και την Γενοκτονία που έγινε στο Ισραήλ το καλοκαίρι του 1982.

Στα αρχαία χρόνια οι βασιλείς και οι άρχοντες καυχιόνταν για την εκμηδένιση ολόκληρων λαών και εθνών, που είχαν τολμήσει να τους αντισταθούν ή να αμφισβητήσουν την εξουσία τους. Στα νεώτερα χρόνια όμως, η παραδοχή των γενοκτονιών είναι σπάνιο φαινόμενο και αυτό αφείλεται εν μέρει στο διάταγμα, που επικρατούν αναφορικά με τις διεθνείς σχέσεις και τις ηθικές ευθύνες είναι πιο πολύπλοκα. Ακόμα και στην μεταναζιστική Γερμανία, η οποία παραδέχτηκε την ενοχή του παλαιού καθεστώτος και προέβη σε διάφορες πράξεις αποζημίωσης, χιλιάδες άτομα, σε βάρος των οποίων υπήρχαν ενοχοποιητικές αποδείξεις, ισχυρίστηκαν διάταν αθώοι ή διάταν αννοούσαιν τα δοα συνέβαιναν. Πάρ' όλα αυτά, η Γερμανική κυβέρνηση, από ελεύθερη βούληση, ανάγκη ή από συνδυασμό των δύο, προέβη σε επανορθώσεις προς τους επιζώντες, τις οικογένειες των θυμάτων και το κράτος του Ισραήλ. Στα εκπαιδευτικά προγράμματα, τις παραγγγές των μέσων μαζικής ενημέρωσης και στους επιστημονικούς κύκλους της Γερμανίας γίνονται αναφορές στις ηθικές και πολιτικές επιπτώσεις του Ολοκαυτώματος.

Δεν μπορεί να λεχθεί το ίδιο για την περίπτωση των Αρμενίων. Στην περίπτωση αυτή δεν έχει υπάρξει ούτε ειλικρινής αποδοχής, ούτε εθελούσια έρευνα, ούτε αποζημίωση, ούτε επανόρθωση. Αντίθετα, οι υποστηριζόμενες από το κράτος προσπάθειες να εμποδιστεί κάθε αναφορά στην γενοκτονία των Αρμενίων έχουν λάβει διαστάσεις άνευ προηγουμένου. Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα κίνητρα, που καθορίζουν την στάση της Τουρκίας, είναι πολιτικά, καθώς υπάρχουν ακόμα αντίδικοι, δύο διασκορπισμένοι και ανοργάνωτοι κι αν είναι, που απαιτούν κάποιας μορφής α-